

Naše Beseda

Pod tímto označením otiskujeme všechny dopisy sluhobného obvodu. Musí však být prosty všeho obchodního oznámení, jakož i osobních narážek a vždy přejítu známým podpisy. Aby se předešlo možným mylkům, musí dopisy být zřetelně a hlavně pouze na jedné straně každého listu psány. Jinak zodpovědnost za správné otisknutí na sebe nepřijímáme; závod vůbec za dopisy není zodpovědným.

DOPIS OD VOJÍNA.

Schofield, Brks. II, T.,
dne 5. srpna 1917.

Ctěná red. "Pokroku":
Srdce Vás pozdravuji a píši, že noviny od Vás dostávám. Teď právě se zde totiž připravujeme na "Range" a tu není možno dostat povolení do města. Zde jsme měli střelnici dobrou, ale pořádek se křídil: více půdy obdělávat, a za tu střelnici byla půda, která patřila několika Japoncům. Armádní velitelství nabízel 15,000 dolarů, ale oni chtěli \$50,000, tedy se na to nepřistoupilo a všechny střelnice se musí přepokopávat. Jest to 200-300-500-600-800 a 1000 yardů. Tu musíme si to sami udělat, tedy každou ruku potřebuje ku práci, protože 15. t. m. tam půjde a tu to musí být hotovo. Pokud se týče vojenské, není zlá. Mnoho se píše a mluví o americké armádě, co není pravdou. Mnoho řádu, jak ti hoši teď odvedení jsou nadehnuti jít do boje a na památku si přinesl kus Němce. To jsou ale pouze hoši, co nic neviděli. Jako teď — den za dne se střelí z políček děl a jsou svědky, co za práci dělají. Že by se Němci překvapili, velice jsem jist. Zde jsou též při práci, ale americké dělostřelce mají potah, který vyleze s dělem všude. Jsou to stroje, které se nedají popsat — pouze to, že přelozou jako housenky kopeč, neb dřív, zákopy a při tom tahnou hezký kus, s kterým se udělá velká spousta. Mimo to tahnou do střeliva a munice. Jest to hrůzokrásná podivná, když ráno se tělhnou jako had přes všechno křídlo, pak zřejdou do propastí, že člověk má tam strach slézt a tam odně střílí čtyři míle na terč. Ty střely! Popsat se to těžko dá, to člověk upřeně se dívá — terč a pak zadní dvě, tři a někdy celá batterie vypálí rány. Vzduchem to jen jako meluzína kvílí a pak to uhoří poblíž cíle. Zem, křoví a dým vylétne do povětří asi 100 stop. To trvá od 8. hod. dop. do 10. dopol. každý den. Odpoledne šel jsem se tam jednou podívat, ale jaké dřív to dělá, to se uedat uvěřit. Teď je zde na Hawaii "Burton Holmes", tedy možná, že uvidíte práci amerických lehkých děl a přehoty v pohyblivých obrázcích. To, když voják poprvé vidí, tedy chce hned domů za maminkou se schovat. Vojínům se zde dostává moc lepšího eviku, jako v Evropě; vše se mu vysvětlí dobře a jestli zrovna není moc nadán, tedy se žádný na něj nengokříkne, ale dostane se mu větší péče, až se to naučí a ví, co to mluví. Naše setnina drží posud "record" ve střelbě z celé americké armády. Zde jest každý jeden muž významným. Pouze ti, co ještě nebyli na "record practice", posud něčeho nemají. Průměrně všechny setniny mají v čas míru asi 80 mužů. Největší počet expertů jest v druhých setninách — jest 11, 9 a 8 atd. Naše má 26 expertů, 27 šarshooters a ostatní do jednoho jsou "marksmani". Generál Strong Fikal, než odjel do státu — "To jest moje setnina a tu si chce vzít do Francis". Inzpekce dopadne vždy nad míru dobře; nyníž generál Treat, ten vždy se koukne na levou stranu vojína a jak stojí v radě, tedy se ti významným třpítí a jakmile on to shledne, tu jí to litne: on jde okolo a rifle pouze evakují, ani se nekoukne, zda je čistá, či ne. Jest to vše velmi dobře a krásné. Dne 30. každého měsíce jest přehlídka vojaka. Jestli to není pěkná podivná, tedy není, že se nemůže nazvat podivnou. To se jede lidí a kdo mská na podivné na hawajských ostrovech, nikdo se neopomene na to připomenout. Automobilů jest celá řada. Každým jest dovoleno se přiblížit — stojí téžně za generálem a po stranách též. Fotografických aparátů jest vidět hojně. Když

berou filmy pro pohyblivé obrázky, tedy se udělá nechtě nějaké evičení a to jsou obyčejné bitevní průle a pak bajonetové útoky. Jest to dvojitá reklama — pro majitele a pro vojáka. Vojáci ale to předělávají, mají pouze zlost, protože moc to nepřispívá k tloušťtání. Z každého pot pouze jenom se fine. Pušky jsou, jako by je vzal a pěkně obalil v prachu, ani ta blavěd není uspořádná, v té jest černo jako v komíně. Pak ta radost, to všechno vyčistit. Mice si z toho neděláme, vystupují-li totiž někde hrozně malý obličáček rezu, tedy se tomu zaslepí oči. To jest, že se vezme tužka a pěkně se to tím přetře, pak se vezme hadřík, lechce v oleji namožený a tím se to podhře. Pak to kouká, jako by jí před minutou přinesli z arsenálu — puška celá krásně modře kalená. Takhle obelháváme naši autoritu. Běda ale hříšníkovi, komu se to svezze po kožichu, ten hrozně pyká za své hříchy. To koště je vidět celý den v jeho rukou. Sám jsem posud neupěl pod tíží mého provinění, ale to též mohu chytit dnes či zítra. Bohudík, že to trvá pouze asi dva neb tři dni, pak jest zase nevinný. — Teď musím končit, až později napíši, zdaleka jsem sehopen držet championát D setniny, až jak dopadne ta nešťastná "Range". Se srdcečným "Na zdar!"

Prt. Jos. Vaculic,
1st. U. S. Inf., Co. D,
Schofield, Brk. II. T.

Ctěný chrabrý příteli! Díky za dopis, který zjistil bude tisíce našich čtenářů se zálibou čten. Přejeme Vám, by se Vaše tužby ohledně předáctví ve střelbě splnily. Neopomenu časem dopisem sobě na nás vzpomenout. To nejlepší Vám i všem ostatním bychom přaje — Red.

EMERSON, NEBR., 13. srpna 1917. — Ctěná redakce "Pokroku"! Zádám Vás za laskavé uveřejnění následujícího: Do Thurston, Nebr., a okolí: Krajané! Odbočka Č. N. S. v Thurston se uesla uspořádati program v prospěch osvobození naší držené vlasti. Za slavnostního fečnicka pozván je Dr. F. A. Sedláček z Omahy; hudbu dlela obstará místní kapela. Dále na program budou zpěvy a přednosy. Program bude velice zajímavý a jest přání výboru, aby krajané hojnou návštěvou a podporou vzneseno cíle Č. N. S. dokázali pochopení významné doby pro Český národ. Výbor tímto srdečně zve všechny krajané z blíзка i dále, k hojně účasti na den 2. srpna 1917. Program započne písně ve dvě hodiny odpoledne, na farmě krajana Franka L. Kubika, severovýchodně od Thurston. S krajanským pozdravem
Jos. Pallas Jr.

MADISON, NEBR., 13. srpna 1917. — Vážení krajané a vlastenci! Stále mne to nutí, abych vám zase jednou sdělil, jak se asi zde máme. Ovšem, některý by chválil, a jiný zase haněl; nejlépe však je člověku nestáti, když jest uchráněn všeho neštěstí, tak že může býti spokojen. Jsou též muoží, že zapomněli na tu bídu, které jsme se s bolným srdcem hledli uniknouti přestěhováním se do této země — nové své vlasti již máme býti povděčni za to, co máme! Aby tak ten německý Vilém a jeho společník rakouský Karel, byli blíž, tu bychom těm našim západním hochům přispěli pomocí všichni. Ostatně myslím, že se ti naši zastavenci o to důkladně postarají, aby malí národové nebyli nadutými Němci a jejich kvečizivými spřízenici zotročování. Zajisté nás všech jest vroucně přání, by na si spojenci v tomto světovém zápase za svobodu a lidskost všem svěřili, poměvadž v opácně všelohu měla by to samé naše americké vlast k očekávání; pak bychom anohem více těch béd zaknuli. S bolestnými pocity nyní hledíme za našimi odcházajícími syny a příbuznými hochy do nejtých smutných míst. Že ale jsme věrnost této zemi přisahali, můžeme tudíž svým povinnostem do stát. Nyní též něco o to úrodě. Jak asi vše, jaro bylo vichř a studené. V předminulém týdně však se dostavila voda taková, že teplo mě v zdejším krajině ukazoval až 105.8 st. Kormán us vyšších poloáhůch to dostalo. Dne 6. srpna vzešla se nad zdejším krajinou silná tichá bouřka, za tři hodiny ale spadlo blízko tři palci deště. Fotoly proměňují se v dravé bouřky,

nížiny byly zaplaveny a voda odnesla hromádky obilí v snopkách k plotům. Dne 11. srpna opět pršelo. Nedostavili se příliš záhy mráz, bude korny dost, vzor tomu, že dešť přišel o deset dní později. Zdravím všechny čtenáře a přál bych si, bych se dočkal šťastného zakončení této války. V úctě — Jos. Finkral.

PUEBLO, COLO., 12. srpna '17. Duch záporný. — Záporivým nebo záporným duchem jmenujeme takového člověka, který zapřítá, tájí, cokolivk jeho bližní tvrdí, dokazuje, činí. Takový člověk odporuje všemu. Často i dokonce tomu, co před chvilkou třeba sám jako svoje přesvědčení tvrdil. — Záporného ducha dobře kreslí — vystihuje nám jedna známá, veselá písnička, ve které muž opěvuje svoji ženu. Jeden veršik písne o ně tak zní:

Dával jsem jí rybu, rybu — ona pravi: rak.
(A muž, dohrák, uzná:)
Tak, tak tak, tak tak,
nechže bude z ryby rak!
Ej, haj, ženo moje,
nech že bude vláde tvoje...

Skutečné jsou stavy manželské, kde jedna strana má ustavičně svoji vůli a druhá má právo jen přikyvovat — přísvedčovat. Jestli to ale vždy v pořádku, to jest zase jiná otázka. Však nechť se na té písničce nepourazí některá náhodou z těch spanilých čtenářek! Vždyť zároveň přiznáváme, že záporivých, vzdorujících mužů jest právě tolik, nežli více, jako záporivých žen. Nicméně ustavičně záporivost znáči vždy zlého ducha. Avšak při tom všem i doznati nám třeba, že záporný duch musí býti, že to bēh přírody, že každá síla vyvolává protisílu. Svět je složený z protiv. Zmrzlá voda vyvolává teplo, tvoří zimu, čím vyšší ideu člověk hlásá, tím podlejších protivníků najde. — Stojíme na křížovcích cestách světových dějin. Nejbližší tři čtyři roky přinesou sebou o mnoho větší převraty, nežli minulých tří stalet. — Ale raději něco jiného — Protivya: — Když jsme byli dětmi, naši školní učitelé b a kněžiči učili nás, že všechna náboženská vyznání světa — vyjma našeho vyznání — jsou bludy. Pravda je ale jak jinak možno říci, než že neznali ti naši vychovatelé cizích vír. Ale oni pohodlně uspořádali si vše tak, že nejprv rozdělili celé živčenstvo na čtyvero: na Židy, Mohamedány, Pohany a Křesťany. Potom teprv křesťany podělili zase na: Starověce, Katolíky, Lutherány, Kalvíny a "Sekťáře". — Rozumí se samo sebou, že katolický učitel vysvětloval, proč jsou starověci a luteráni bludaři. Lutheránský učitel rozhodně nezstál mu dlouze, ale dokázal, jak bloudí dějí katolíci a kalvíni atd. Takým činem, takým učním už záhy, od malička, jsme byli naučeni opovrhovat. Zneuctivati, aneb alespoň méně cenit člověka jiné, třeba i křesťanské víry, jestliže tato jen třeba v některých náboženstvách líčila se od naší pro rodičích. Jen později, v životě, když násbbrali jsme trochu zkušeností a vědomostí, viděli jsme, že jsou i v naší víře některé darebáči, pláni lidé, a poznať jsme i v cíři víře některé pořádné lidi. — To nás však nemýřilo, ale spíše ještě zbystrilo, napravilo naše názory o křesťanství. Ale když jdeme dále, vidíme, že i v těch tak zvaných pohanských virech najdeme se zrna Pravdy Boží: ba najdeme se často dobrá, zorná pravidla života. Tak ku příkladu i Konfúcius i Budha, i Zarathusta, založili svoje nauky na — mravních zásadách. Důležitá a záhodnou jest u nás na čas z těch zásad jednu, kterou uvážíme a použijí ji aspoň co podobeství na jasnější znázornění leckterého zjevu v lidské společnosti. Zarathusta učit, že celým světem vládne duch "Ahuro Mazdao". Toto slovo v staroiránském nářečí znamená — vševládnou sílu. Z toho slova povstalo v pozdější perstínské slovo Ormuzd, vševládného, vševládného, vševládnoho, vševládného boha. Ormuzdův trůn je v říši světla pravdy a krásy. Ale Ormuzd má protivníka, ducha Ahrimana. Cokoliv dobrého Ormuzd koná, co tvoří a pečuje, usiluje se Ahriman kazit, bozovat, spinit. Ormuzd jest tvůrcem života, Ahriman duch smrti, tmy, zvláště jest, že staropérské báje hovoří i o Ahrimanově zjevu Drauze — což znamená, což je Ličepiči Ahriman tisíciletí slepých,

démonů, kteří podrobně vykonávají jeho rozkazy... A tedy — když přirovnáme nyníější časy k těm staroiránským bájm, vidíme, že ten obraz, ono podobeství shoduje se na dnešek. I dnes proti každé dobré myšlence bojuje myšlénka zlá a nějaký její démon. — Začalo se Slovanstvo v Evropě vzmáhat, vzdělavat, slílit. Osvobodilo se od jarma tureckého i odvažovalo se uspořádat život dle svých dobrých zásad, ale ihned obsadil si Ahriman Germána, svého zloducha a tento šel níčit, zabíjet dílo Duha Pravdy, Krásy a Dobru. — No, i dle oně staré nauky, Ahriman nemá věčně kazit díla světa. Ormuzd ho přece konečně úplně přemůže, při čemž celý svět vzplane požárem a pro čisté duchy a lidi nastane doba blaha, pro zlé doba dlouhotrválých bolestí. Tak se zlá, že v Evropě Ahriman už trati sílu. Pravda, nyní že zruří nejstrašnější, Předemnou leží zpráva kabelová z Evropy do N. P. Ve zprávě této pravi se, že Němci zajatí Francouze tak opatrují, že od nedostatečné a špatné potravy a hrozících těžkých prací tisíce a tisíce dostávají souchoťny. Ty, na nichž tuberkulosa je už patrná, zavirají do vzdálených tajných táborů, kam jest cílím zpravodajům těžko se dostat. Jeden německý lékař, když byl upozorněn od zdravotních zajatých, aby nenechal mezi ně těžko nakažlivých, odvětil prý: "Im, já vedu válku svým způsobem." — Umysl Němců jest patrný — oni, když nemožou vyvraždit nepřítel na bitevním poli, vraždí ho v zajatých táborech, a chetěji je vyvraždit nakažou i doma. Zkrátka řečeno: Němci rádi by vyhubili francouzský, ruský a anglický národ do poslední duše. Jest to vskutku Ahrimanovská démonická myšlénka! No Duch Dobru a Pravdy přece jen zvítězí. (Vyňato ze Slovákých "Nár. Novin" — V úctě

M. J. Podhořák.

BESSEMER, COLO., 14. srpna (Pokračování.) — Filip mé právě náhodou do zpěvu a proto hloune a táhle spulst:

"Jaro se otvírá, kvítí kvete,
slaviček v křovíčku písní tuče,
slaviček v křovíčku tuče svou písmičku,
že já musím nosivati ostrou šavličku."

My jsme se mu směli, že sice sem tam ještě jsou k uvidění nějaké květy, ale že jaro dávno už minulo a léta teď jest již na naše, tak že spíše zpívat by se mělo "Zima se otvírá atd. "Im, ale o té ostré šavličce, ona zmínka v té písni, vidí!" prohodil tážavě Jože. Filip však ani b, ani e neodpověděl: hledl na okamžik předzřetno, tak vyzývavě, tak věstecky, až to zaráželo při pouhém pohledu naň. Jože zase tážavě: "Co ti je Filip, že dnes tak vážně dumáš?" Filip místo odpovědi opět tentokrát hmotně zpívat začal:

"Nad tím nakím nade dvorem,
toč se syneček s vraným koněm,
mláho vyhlídá, vrata mu otvírá,
pojed honem...!"

A pojed pojed, potěšen, potěš než srdénko, zarmoucený! Vždyť nemám žádného, jen tebe samého — — —

Bože milý...!"

Ale brzy jej to unavilo, tak že pojednou umknul, jako ten pývec v bulavěch stromů, v čase, kdy sklání se večer — slunce zapadlo. "A je tak tise zase u nás, jako v přírodě po lijáku, po bouři," prohodil Marko. Mezi tím Ivan přehlízel a nějaké značky činil si ve svém zápisníku — zatím co Matyáš přehrovoval se v nějaké sbírce papírových dokumentů, rukopisy, kvitance, prohlášení, "cirkuláře" a jen se to mihalo a tak to rovnal nejspíš podle abecedy, či nějak tak a srovnané pak maje, držel sevěné onu sbírku leister v levici. — Pomyšlím sobě v duchu, co teď, co s tím nyní? Když pak ale hltě bral se od sedadla, pochopil jsem, řka: To bude as nejspíše dnes důležitý podle všeho temat. On ale ulehčí ta ježtra zatím na stůl a uchopiv v ruku nejdříve náá družstevní deunk, pravi: — "Něco mám zde, boři, tedy posuz!" a jal se nahlas čísti: "Slovanův národ budovcnosti." — Dr. Charles Mayo, předseda Amer. lekářských družstev, který prostudoval národy světa všeob, jest to předsedací, že Slované v budoucnu stanou se vším národem

atd. A Matyáš četl a četl, větu za větou, táhle, ale v jednom proudu, vždy však, kdy opakoval "Slovanů Slované", s Ivanem to vždyky tak povážlivě skublo a bylo vidět, že má sto chuti vyzádat si k tomu poznámku; to se mu posléze podařilo. Když byl Matyáš pojednou ustal v čtení, tu Ivan se vši důrazností táže se: "Pánové, prosím, račte dovolit, o těch Slovanech a to slovo Slovan se musí nauš, v naší společnosti jednou lépe objasnit, jak to je, co to jest s tím, / Mluví se už teď hodně a zlusta a i zde v tom čteném článku, o nás, Slovanech, a tento Dr. Mayo mluví, že se máme státi vůdcím národem — mluví Slovan, ale tise hrotků do toho, které Slovan? Když jest nás celkem desateo druhů, deset rozdílných literatur a nářečí, čili dialektů. — Centrun žádné nemáme; žádná z těchto deseti slovanských nářečí nejsou dosud pověřena hodnotou, aby zvátí se mohla oficiální čili úřední. Z toho plyne, že dosud my, Slované, sjednoení nejsme, nemáme dosud pevného programu — následovně, kterak možno jasně chápat výrok onoho pána, že se my Slované staneme vůdcím jiných — ale kterak, když nedovedem vodit sami sebe? Či koho myslí dotyčný — Čechy, Jihoslavy, neb Rusové že budou "vůdcím", ale jak? To by dříve musil stávat trochu aspoň mezi námi soudad — dohovor; buď by musili se Češi učít ruský, neb jihoslavy, tito zase rovněž tak, čili opáčně a i tehdy konečně a vrcholně musila by býti jedna z těch deseti slovanských nářečí "úřední Slovanšká řeč". — Nu a tedy která? Zde jest ten kánen řázu A tolik tmy, nevědomosti, tolik rozdílné náboženství a vír a nekonečných rozporů. Kterak to přeloukat, jak to srovnat, kdo to povede? Kdo by byl tak odvážným a bystrým?" Ivan se vážně při těchto slovech rozléli, že udeří svízelné zápisníkem o stůl, až z něj několik založených listů povylétlo a ani k tomu více nemák, ale se všim důrazem kladl otázku Matyášovi, řka: "Nu a pověz mi, kolik že nás všech Slovanů na světě dohromady, či úhrnem jest?" Matyáš bez rozpaků a zcela chladnokrevně, ale zřetelně odpoví: — "Všech Slovanů úhrnem čítá se přes sto a padesát milionů." Ivan lále ptá se — "jsou odlišných plemen a řečí? — Matyáš: "Jsou všechny kmény Slovanů jen jednoho plemene a sice "Kavkazské", řeč jest jenom jedna, slovanská, ony odehlýky, jako mluvíme my, Češi, neb vy, Jihoslavy, jmenujeme nářečím čili dialektem — výjímku ze všech Slovanů činí jen Bulhaři, kteří mluví též slovansky, avšak kmén jejich oproti ostatním Slovanům není "kavkazský", alebrž pravi se o nich, že jsou původu tatarského." — Nu, to jest všechno dobře, líbuje si Ivan. "Aby žysliš, že ti nestarám?" vece Matyáš, "jen se táž lále na cokolivk, jsem zrovna na tento temat dnes naložen." — "Tedy pověz mi ještě — zase Ivan — kteří ze Slovanů jsou nejbystřejší neb nejvzdělanější?" "Well," Matyáš - v rozpacích, "toto jest věru těžko zodpovědět — jest to rovněž, jako by někdo chtěl tvrdit, že jsou Čechové z Království vzdělanější, aneb nálanější oproti oněm, již zrozeni jsou na Moravě a proto — slovanský kmén, ať je český nebo jihoslavy nebo ruský, jest jeden pestřežilí druhého, každý zvláste ná své ducha bohatýř a tak do nekonečna. Jest sice pravdou, mý Čechové v posledních několika desíti letech opět po dlouhé době strnuli, jsme vyčinili se osvětově do té míry, že jsme uznávají snad podle zásluhy za vůdčí kmén všech severozápadních Slovanů. U vás, Jihoslavy, ono popřední místo důžno bez odporu vykázati Slované, to jest, že Slované jsou vůdcím národem všech Jihoslavy, aspoň z jejich rázovitosti — to tak usouditi možno." — "Ano, těm mě tvé vyjádření, kolégo," vece Ivan a dále pravi: — "jsm rád opravdu a zároveň jakožto Hrvat přiznávám otevřeně předáctví u nás Jihoslavy Slovanů, což jim ostatně dávno přiznali už jináš lidé daleko vzdělanější. Ano, Slované mají vzácnou organizáci vlnost — a jest jen veliké nerozum ostatních Slovanů, že jsou vůči nim neteční. Vášor tomu ale my Jihoslavy američtí jdeme pod vedením tím Slovanů vžít utičení v před a brzy snad podad se nám

že ukážeme zde pak americké veřejnosti, co dovedou Slované, jsouce sdružení. Rozhodný okamžik doby se blíží, kdy nám, Jihoslavy, jakožto části Slovanstva, skýtána jest příležitost k osvobození z poroby. My, Jihoslavy američtí, tedy snažime se podati důkaz sjednocenosti všech třech jihoslavy národů, jistě nanejvyšší rozumným a čestným způsobem, když spojime se všichni v jeden šik, pod jeden prapor "Zpěvný Zájduhy", která má později zabírat v sebe všechny ostatní, pokud možno slovanské pěvecké družstva, které by občas pak 1—2krát do roka společně zpěvní koncerty po Americe pořádala. Takový již druhý koncert odbýván bude příštího měsíce v neděli, dne 2. září, v městě Clevelandu, Ohio, kdež puhlít se bude asi 15 jednotlivých pěveckých sborů. Očekává se, že vystoupení toto bude ještě zdárnější prvním, neboť Cleveland jest metropolí Slovanů amerických, kdež obývá rovněž mnoho Slovanů jiných, kteří přivodí zlar na té velké slavnosti za slovanckou písní." — (Přístě dále.)
M. Šardický.

SBÍRKA PRO ČESKÉ NÁRODNÍ SDRUŽENÍ.

Až do 3. srpna 1917 Vydavatelé "Pokroku" odvedli zdejš Odbočka Č. N. S., celkem \$1,823.68.

Na novo: — Dne 17. srpna 1917: And. Suchánek, Tama, Ia., \$1.00 John Sibal, Arthur, Nebr.,... 50

Celkem \$1.50

Krajané, kdo jste ještě nepřipěl na osvobození milé naší staré vlasti, jež pod tyranskou vládu rakouskou nezměrně úpi, a na umírnění bídy válkou nevěnně postižených spolubratři, neodkládejte a pomozte jakýmkoliv obnosem, na kterýž závod "Pokroku" bude Vás v časopise kvitovat. Osvobozovací akce, jež je spojena se značnými obětmi, den za dne jeví se slibnější a právem lze se nadíti, že pro nás těžce zkoušený český národ vzejde konečně ta dlouho žadaná svoboda. Proto, krajané pomáhejte dle své možnosti!

Nejkrajanější druhy hyančinů, tulipánů a narcisů pro podzimní sázení; též jiné kvetoucí rostliny, jako chrysanthem, karafiáty a kapradiny dostanete ke koupi u českého zahradníka a květináře ALBERTA HRUBANA, na 29. a Dorcas ul. Telephone: — Skeniky Harney 2286; Residence Harney 3673. — Advertisement 14-

DR. BRĚTISLAV DIENSTBIER, český zubní lékař, pokoj č. 715 v budově City National Banky, 16. a Harney ul. — Tel. Douglas 4284. Res. 1918 So. 14. Str. Tel. Douglas 4605. Úřaduje od 9 hod. dop. do 5 hodin odp. Večer pak dle ujednání. — Advertisement 26-1f.

Rada pro nešťastné sestry!

Neče-li docílit a to skoro zdarma, jak odvyklosti svého muže pít, pít na doléjší adresu. Všechny sestry užívajíme, i Tebe, milá sestro, že dobra pochopíš, přijmeš-li naši radu. Píš hned, coček, neodkládej, mohla bys zmeškat. Pošli na odpověď. 14

UNIVERSAL SALES HOUSE, Dept. B-60 205 East 14th St. New York, N. Y.

Dr. B. DIENSTBIER
Český zubní lékař
715-716 City National Bank Building
(16. a Harney ulice)
753. DOUGLAS 4284

Lékařské předpisy
americké i z Čech, veškeré léky, barvy, oleje, sklo, fotografické potřeby, sodafontana, pořádková a knihovní odbočka, v lékárně

Beránek & Syn
10. a William ulice,
Tel. Douglas 3350.